

Po drugi put u životu prolazim kroz razdoblje prilagodbe svog djeteta na vrtić. Leon je dijete jasličke dobi i za razliku od svog starijeg brata koji je u vrtić krenuo nešto kasnije, njegov se polazak u vrtić poklopio s navršenom prvom godinom. Proživljam stres svih roditelja koji su rastrgani između potrebe da stalno budu uz svoje dijete i borbe za egzistenciju.

Kao i prethodni put, odlučila sam aktivno sudjelovati u procesu prilagodbe mog dječaka na nove situacije u vrtiću pa u grupi zapravo postajem treća odgajateljica. Sretna sam što me odgajateljice mog djeteta doživljavaju kao dobrodošlu pomoć. Dok je Leon zauzet aktivnim istraživanjem prostora i upoznavanjem novih igraćaka, puno njegovih malih prijatelja ne prestaje grcati u suzama. Divim se mentalnoj snazi odgajateljica uz pomoć koje uspijevaju prevladati ovo krizno emocionalno razdoblje.

U dogovoru s odgajateljicama danas sam u grupu donijela CD s raznolikom glazbom za djecu rane dobi. Učinak glazbe je gotovo ljekovit, a utjecaj na djecu nevjerovatan! Zamjećujem početke igre u paru, nešto što mi je još jučer izgledalo kao sasvim nerealno očekivanje. Odgajateljice najavljuju kako u bliskoj budućnosti žele započeti s izradom razvojnih mapa. Veselim se neizmjerljivo i nudim im pomoć...

Ova životna situacija ponukala me da ponovno proanaliziramo kvalitetu uloge roditelja u vrtiću. Što danas podrazumijevamo pod pojmom partnerstvo? Jedno vrijeme mi se činilo da se svako uključivanje roditelja u neki dio procesa (a najčešće se ono odnosi na donošenje raznolikog materijala, predstavljanje zanimanja, dogovore oko izleta i svečanosti...) proglašava partnerstvom. Partnerstvo doživljam kao najviši oblik sudjelovanja obitelji u procesu odgoja i obrazovanja djeteta koje sa sobom nosi promjene u poziciji moći. Trenutak je to u

kojem odgovornost za kvalitetu procesa odgoja i obrazovanja djeteta u grupi postaje zajednička.

I koliko god se zaklinjali kako je stanje u praksi na ovoj tako željenoj razini, mislim da u ovom području kao gotovo nigdje drugdje premoćno vlada toliko puta spominjan skriveni kurikulum. I želimo li zapravo uvidjeti u kojem dijelu odgajatelji i roditelji doista sudjeluju u podijeli odgovornosti u procesu odgoja i obrazovanja djeteta, uvidjet ćemo da je stvar poprilično jednosmjerno određena.

U prilog ovom mišljenju, pozivam vas da pročitate članak autorica *Hamide Amiralji Jinnah* i *Lynde Henley Walters* u kojem se ističe kako je zadovoljstvo roditelja programom najčešće povezano sa sudjelovanjem roditelja u radu vrtića. Istraživanje će vam otkriti i koliko je osjetljivo ispitati istinsko zadovoljstvo roditelja programom. Nevjerojatno je koliko prilika za učenje o kvaliteti sudje-

lovanja ostaje neotkriveno ako ih pažljivo ne istražimo.

Naravno da ne možemo generalizirati i reći kako je ovo stanje 'neravnomojnog partnerstva' generalno prisutno u našem sustavu, stoga smo za ovu prigodu izdvojili nekoliko primjera koji NE potvrđuju pravilo. Vrlo su poticajni, progovaraju o podjeli znanja i moći i, kako to autorice članka 'Rastimo zajedno' navode, potiču na promišljanje razvoja i promicanja roditeljstva koje je u najboljem interesu djeteta. Pritom koriste model osnaživanja koji podrazumijeva da odgajatelji pomalo napuste ulogu 'eksperta za odgoj', te da uz znanje koje su stekli prihvate i svoj nedostatak znanja i prepoznaju da roditelji imaju relevantno znanje koje njima nedostaje. Vjerujem da će vam ova iskustva biti inspirativna i u promišljanju prakse vašeg vrtića.

U sljedećem broju govorimo o različitim i načinu njihova uvažavanja. Neke od tema kojima ćemo se baviti su: kako njegovati kulturu obitelji djeteta u vrtiću, koje su dimenzije individualizacije, što su to dispozicije učenja i koliko ih uvažavamo, postoje li spolni stereotipi u materijalima za učenje i kako se razvijaju stereotipi kod djece... Ukoliko svoja promišljanja želite podijeliti s nama, šaljite nam svoje priloge.

Koristim ovu prigodu i da vam kažem kako je izašao novi broj časopisa 'Djeca u Europi', posvećen dvadesetogodišnjici donošenja Konvencije o pravima djeteta. Pozivam vas da ga pročitate, a više informacija o njegovu sadržaju naći ćete na poleđini ovog broja. Sljedeće godine obilježavamo 15-godišnjicu neprekidnog izlaženja časopisa 'Dijete, vrtić, obitelj'. Hvala vam na godinama koje ste podijelili s nama i zajedničkom rastu.

S poštovanjem,

Helena Burić